

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 8. De Nativitate Beatissimæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

te ijs obediendo evitaturum terribilem illam sententiam, quæ contra reprobos pronuntiabitur. September,

Tunc dicer his, qui à sinistris erunt; discedite à me maledicti in ignem æternum.

Matth. 25. 41.

Quem ultorem timetis, facite vobis debitorem. Ambros.

D I E S VIII.

De Nativitate Beatissimæ Virginis.

I.

DE Nativitate Principum vehementer lætamur; sed immerito: hi enim, quemadmodum alij, nascuntur peccatores: & mox, æquè ac alij ad misérias condemnantur. Imò lacrymis suis, quas non minùs, quàm alij homines fundunt, lætitiā, qua eorum natalis honoratur dies, delectari videntur: at hæc infelicitas in Mariæ Nativitatem non cadit; cùm ea nobis gaudium, & ipsi gloriam afferat. Maria non nascitur, ut sit misera, cùm ex eo tempore non modò sancta, sed & creaturarum Sanctissima sit. *Gloriosa dicta sunt de te ô Sancta Civitas Sionis.* Hoc est, divina Maria. *Fundamenta ejus in montibus Sanctis.* Psal. 86.
v. 2.

Q

Id

September. Id est, ut S. Gregorius explicat: tu gratiâ
sublimiorem te invenis sub vitæ tuæ ini-

*Gratia, quæ
alijs vertex
fuit. Maria
radix, ac
fundamen-
tum fuit.* tium, quàm sublimissimi Seraphini, quàm
Sanctorum præcipui in apice sanctitatis,
& gloriæ suæ. Hæc Virgo est ille mons,
quem Propheta vidit in altissimorum mon-

Greg. tibi honori est, Virgo Sanctissima? sed &

Et erit mons quanta nobis solatii, & confidentiæ causa?

*Domus Do-
mini in ver-
tice mon-* II. Ad bonitatem, & sapientiam Verbi
æterni spectabat, Matrem suam abundan-

tium. Isa 2. tiore instruere gratia, quàm gratia om-
nium hominum Sanctissimorum in mor-

v. 2.

tis ipsorum momento fuerit. Hanc ab il-
lo tempore gratia plenam esse oportebat.
Deus in gratiarum suarum distributione
tribus regulis utitur. Prima est dignitas
personarum, quibus illas impertit: æ-
quum enim est, ut gratiam meriatur juxta
mensuram dignitatis; id si non faceret,
dono suo labem quodammodo asperge-
ret, illudque confusione cooperiret in i-
psum redundatura: cum igitur Mariæ di-
gnitas omnium aliarum creaturarum di-
gnitatem infinitè superaret, idcirco, quod
Mater Dei esset futura, æquum erat, ut e-
iusdem quoque gratia omnibus aliarum
creaturarum gratijs superior existeret. Sed
dies, eam in sua Nativitate, Dei Matrem

nec-

nec dum fuisse. Verum, an non jam tunc talis erat in consilijs divinis? an non talis erat in æterno divinæ providentiæ decreto, cui futurum nihil, sed omnia præsentia sunt? præterea, an non fundamentum metiri solet juxta altitudinem, & magnificentiam palatij, quòd quis extruere cupit, etsi id extructum nondum sit? an non dispositiones respondere debent excellentiæ, & formæ alicujus subjecti, etsi nondum illud informet? quanta igitur esse debet gratia Mariam ad excipiendum Deum præparatura? quanta etiam nostra esse debet, qui quotidie in Sanctissima Synaxi eundem Deum excipimus?

III. Altera regula, qua Deus utitur in distributione gratiarum, quas animabus sibi charioribus largitur, est amor, quo in eas fertur. Amare, est bonum velle: in Deo verò bonum velle, & facere idem est: si igitur Deus Beatissimam Virginem ab ejus Nativitate plus, quàm ullam unquam creaturam amavit, an non ab hoc momento amore suum magis testatum fecit, maximum bonum, quod est gratia, abundantius eidem impertiendo? annon Verbum æternum ab eo momento Sanctissimam Virginem plus amavit, cum eandem amavit, quippe quæ mater ipsius proxim

Q. 2

fu- e

September. futura, & majoribus longè obsequijs, quàm omnes aliæ creaturæ eum sibi devinctura esset. Ultima denique Regula mensuræ gratiæ, quam Deus creaturis suis confert, est officium, ad quod eas destinat. Si hanc regulam consulamus, magnitudinem gratiæ Mariæ ex ea cognitari, quousque illa nos non ducet? siquidem Pater æternus eam elegerat, ut esset quasi Reparatrix mundi perditæ, quam ipsa dignitatem aliqua ratione promerita fuit, ob consensum, quem præstitit ad mysterium Incarnationis, & crucis sacrificium, quod cum filio suo obrulit: imò S. Bernardus affirmat, Christum, ubi sanguine suo mundum redemit, totum pretium Mariæ manibus commisisse. Ad quemnam igitur tutius accedere possumus, quàm ad ipsam, ad obtinendas gratias, quæ eiusdem fructus existunt?

*Mirare in-
ventricem
gratiæ, re-
stauratri-
cem omnium
seculorum.
Bern.*

Saluta Mariam veluti gratia plenam à Nativitate sua, eamque precare, ut modicum quid ex hac plenitudine tibi impertiat.

Multæ filiæ congregaverunt divitias; tu supergressa es univasas. Prov. 31. 29.

Redempturus genus humanum, univertum pretium contulit in Mariam. Bern.

DIES